

וַיִּצַק עֲלֶיהָ שֶׁמֶן וַנִּתֵּן עָלֶיהָ
 ב לְבָנָה: וְהִבִּיֵּא אֶל-בְּנֵי אֶהְרֹן
 הַכֹּהֲנִים וְקִמְצוּ מִשֶּׁם מֶלֶא
 קִמְצוּ מִסֵּלֶתָהּ וּמִשְׁמֶנָּה עַל-
 כָּל-לִבְנֹתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת-
 אֶזְרָתָהּ הַמְזֻבַּחַת אֲשֶׁר רִיחַ
 ג נִיחָח לַיהוָה: וְהִנֹּתֶרֶת מִן-
 הַמִּנְחָה לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ
 קְדָשִׁים מֵאֲשֵׁי יְהוָה:
 ד וְכִי תִקְרַב קָרְבָּנוּ מִנְחָה
 מֵאִפֶּה תִנָּר סֶלֶת חֲלוֹת מִצֵּת
 בְּלוּלָת בִּשְׁמֶן וְרִקִּיקֵי מִצֹּת
 מִשְׁחִים בִּשְׁמֶן:
 ה וְאִם-מִנְחָה עַל-הַמַּחְבֹּת
 קָרְבָּנָה סֶלֶת בְּלוּלָה בִּשְׁמֶן
 ו מִצֵּה תִהְיֶה: פְּתוֹת אֹתָהּ פְּתִים
 וַיִּצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן מִנְחָה הוּא:
 ז וְאִם-מִנְחַת מִרְחֹשֶׁת
 קָרְבָּנָה סֶלֶת בִּשְׁמֶן תַּעֲשֶׂה:
 ח וְהִבִּיֵּאת אֶת-הַמִּנְחָה אֲשֶׁר
 יַעֲשֶׂה מֵאֵלֶּה לַיהוָה וְהִקְרִיבָהּ
 אֶל-הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁה אֵל-
 ט הַמִּזְבֵּחַ: וְהָרִים הַכֹּהֵן מִן-
 הַמִּנְחָה אֶת-אֶזְרָתָהּ וְהִקְטִיר
 הַמְזֻבַּחַת אֲשֶׁר רִיחַ נִיחָח
 י לַיהוָה: וְהִנֹּתֶרֶת מִן-הַמִּנְחָה
 לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קְדָשִׁים
 יא מֵאֲשֵׁי יְהוָה: כָּל-הַמִּנְחָה אֲשֶׁר
 תִּקְרִיבוּ לַיהוָה לֹא תַעֲשֶׂה
 חֲמֵץ כִּי כָל-שָׂאֵר וְכָל-דְּבִשׁ

מִן-הַכֹּשֵׁבִים אוּ מִן-הָעֻזִּים
 לַעֲלֹה זָכַר תָּמִים יִקְרִיבוּנוּ:
 יא וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יַד הַמִּזְבֵּחַ
 צַפְנָה לִפְנֵי יְהוָה וּזְרָקוּ בְּנֵי
 אֶהְרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת-דָּמּוֹ עַל-
 ב הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנָתַח אֹתוֹ
 לְנֹתָחוֹ וְאֶת-רֵאשׁוֹ וְאֶת-פָּדָרוֹ
 וְעֵרַף הַכֹּהֵן אֹתָם עַל-הָעֵצִים
 אֲשֶׁר עַל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל-
 ג הַמִּזְבֵּחַ: וְהִקְרַב וְהִפְרַעִים
 יוֹרֵחַ בְּמִים וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת-
 הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֻּחָה עָלֶיהָ
 הוּא אֲשֶׁר רִיחַ נִיחָח לַיהוָה:
 שני י" ואם מן-הָעוֹף עָלֶיהָ קָרְבָּנוּ
 לַיהוָה וְהִקְרִיב מִן-הַתְּרִים אוּ
 מִן-בְּנֵי הַיּוֹנָה אֶת-קָרְבָּנוֹ:
 טו וְהִקְרִיבוּ הַכֹּהֵן אֶל-הַמִּזְבֵּחַ
 וּמֶלֶךְ אֶת-רֵאשׁוֹ וְהִקְטִיר
 הַמִּזְבֻּחָה וְנִמְצָה דָּמוֹ עַל קִיר
 טז הַמִּזְבֵּחַ: וְהִסִּיר אֶת-מְרֹאֲתָו
 בְּנִצָּתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצֶל
 הַמִּזְבֵּחַ קִדְמָה אֶל-מְקוֹם
 יז הַדָּשֵׁן: וְשִׁסַּע אֹתוֹ בְּכַנְפוֹ לֹא
 יִבְדִּיל וְהִקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן
 הַמִּזְבֻּחָה עַל-הָעֵצִים אֲשֶׁר
 עַל-הָאֵשׁ עָלֶיהָ הוּא אֲשֶׁר
 רִיחַ נִיחָח לַיהוָה:
 בא יגפֶּשׁ כִּי-תִקְרִיב קָרְבָּנוּ
 מִנְחָה לַיהוָה סֶלֶת יִהְיֶה קָרְבָּנוּ

ויקרא א
 ויקרא אל-משה וידבר יהוה ס
 ב אליו מאהל מועד לאמר: דבר
 אל-בני ישראל ואמרת אליהם
 אדם כי-יקריב מכם קרבן
 ליהוה מן-הבהמה מן-הבקר
 ומן-הצאן תקריבו את-
 ג קרבנכם: אם-עלה קרבנו מן-
 הבקר זכר תמים יקריבנו אל-
 פתח אהל מועד יקריב אתו
 ד לרצנו לפני יהוה: וסמך ידו על
 ראש העלה ונרצה לו לכפר
 ה* עליו: ושחט את-בן הבקר
 לפני יהוה והקריבו בני אהרן
 הכהנים את-הדם וזרקו
 את-הדם על-המזבח סביב
 אֲשֶׁר-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
 ו והפשיט את-העלה ונתח
 ז אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן
 הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל-הַמִּזְבֵּחַ וְעִרְכוּ
 ח עֵצִים עַל-הָאֵשׁ: וְעִרְכוּ בְּנֵי
 אֶהְרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַנֹּתָחִים
 אֶת-הָרֵאשׁ וְאֶת-הַפָּדָר עַל-
 הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר
 ט עַל-הַמִּזְבֵּחַ: וְקָרְבוּ וְכַרְעוּ
 יוֹרֵחַ בְּמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן
 אֶת-הַכֹּל הַמִּזְבֻּחָה עָלֶיהָ אֲשֶׁר
 רִיחַ-נִיחָח לַיהוָה:
 י* ואם-מִן-הַצֹּאן קָרְבָּנוּ

לא-תקטירו ממנו אשה
 ב ליהוה: קרבן ראשית תקריבו
 אתם ליהוה ואל-המזבח לא-
 יעלו לריח ניחח: וכל-קרבן
 מנחתך במלח תמלח ולא
 תשבית מלח ברית אלהיך
 מעל מנחתך על כל-קרבנה
 תקריב מלח:
 י ואם-תקריב מנחת
 בפורים ליהוה אביב קלוי
 באש גרש פרמל תקריב את
 מנחת בפוריך: ונתת עליה
 שמן ושמת עליה לבנה מנחה
 יו הוא: והקטיר הכהן את-
 אזכרתה מגרשה ומשמנה על
 כל-לבנתה אשה ליהוה:

רביעי
 ג ואם-זבח שלמים קרבנו אם
 מן-הבקר הוא מקריב אם-זכר
 אם-נקבה תמים יקריבנו לפני
 ב יהוה: וסמך ידו על-ראש
 קרבנו ושחטו פתח אהל
 מועד וזרקו בני אהרן הכהנים
 את-הדם על-המזבח סביב:
 ג והקריב מזבח השלמים אשה
 ליהוה את-החלב המכסה
 את-הקרב ואת כל-החלב
 ד אשר על-הקרב: ואת שתי
 הכליות ואת-החלב אשר עלהן
 אשר על-הכסלים ואת-

היתרת על-הכבד על-הכליות
 ה יסירנה: והקטירו אתו בני-
 אהרן המזבחה על-העלה
 אשר על-העצים אשר על-
 האש אשה ריח ניחח ליהוה:

ו ואם-מן-הצאן קרבנו לזבח
 שלמים ליהוה זכר או נקבה
 ז תמים יקריבנו: אם-כשב הוא-
 מקריב את-קרבנו והקריב
 ח אתו לפני יהוה: וסמך את-ידו
 על-ראש קרבנו ושחט אתו
 לפני אהל מועד וזרקו בני
 אהרן את-דמו על-המזבח
 ט סביב: והקריב מזבח השלמים
 אשה ליהוה חלבו האליה
 תמימה לעמת העצה יסירנה
 ואת-החלב המכסה את-הקרב
 ואת כל-החלב אשר על-
 י הקרב: ואת שתי הכליות ואת-
 החלב אשר עלהן אשר על-
 הכסלים ואת-היתרת על-
 הכבד על-הכליות יסירנה:
 יא והקטירו הכהן המזבחה לחם
 אשה ליהוה:

ב ואם עז קרבנו והקריבו לפני
 ג יהוה: וסמך את-ידו על-ראשו
 ושחט אתו לפני אהל מועד
 וזרקו בני אהרן את-דמו על-

י המזבח סביב: והקריב ממנו
 קרבנו אשה ליהוה את-החלב
 המכסה את-הקרב ואת כל-
 טו החלב אשר על-הקרב: ואת
 שתי הכליות ואת-החלב אשר
 עלהן אשר על-הכסלים ואת-
 היתרת על-הכבד על-הכליות
 טז יסירנה: והקטירם הכהן
 המזבחה לחם אשה לריח
 ניחח כל-חלב ליהוה:
 י חקת עולם לדרתיכם בכל
 מושבתיכם כל-חלב וכל-דם
 לא תאכלו:

חמישי
 דא וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס
 ב דבר אל-בני ישראל לאמר
 נפש כי-תחטא בשגגה מכל
 מצות יהוה אשר לא תעשינה
 ג ועשה מאחת מהנה: אם הכהן
 המשיח יחטא לאשמת העם
 והקריב על חטאתו אשר חטא
 פר בן-בקר תמים ליהוה
 ד לחטאת: והביא את-הפר אל-
 פתח אהל מועד לפני יהוה
 וסמך את-ידו על-ראש הפר
 ושחט את-הפר לפני יהוה:
 ה ולקח הכהן המשיח מדם הפר
 והביא אתו אל-אהל מועד:
 וטבל הפהן את-אצבעו בדם
 והזה מן-הדם שבע פעמים

לחטאת נקבה תמימה
 לב וביאנה: וסמך את ידו על
 ראש החטאת ושחט אתה
 לחטאת במקום אשר ישחט
 לד את העלה: ולקח הכהן מדם
 החטאת באצבעו ונתן על-
 קרנת מזבח העלה ואת כל-
 דמה ישפך אל-יסוד המזבח:
 לה ואת כל-חלבה יסיר כאשר
 יוסר חלב-הכשב מזבח
 השלמים והקטיר הכהן אתם
 המזבחה על אשי יהוה וכפר
 עליו הכהן על-חטאתו אשר-
 חטא ונסלח לו:

הא ונפש כי-תחטא ושמעה
 קול אלה והוא עד או ראה או
 ידע אם-לוא נגיד ונשא עונו:
 ב או נפש אשר תגע בכל-דבר
 טמא או בנבלת חיה טמאה
 או בנבלת בהמה טמאה או
 בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו
 ג והוא טמא ואשם: או כי יגע
 בטמאת אדם לכל טמאתו
 אשר יטמא בה ונעלם ממנו
 ד והוא ידע ואשם: או נפש כי
 תשבע לבטא בשפתים להרע
 או להיטיב לכל אשר יבטא
 האדם בשבעה ונעלם ממנו
 והוא ידע ואשם לאחת

ה מאלה: והיה כי-יאשם לאחת
 מאלה והתודה אשר חטא
 ו עליה: והביא את-אשמו
 ליהוה על חטאתו אשר חטא
 נקבה מן-הצאן כשבה או-
 שעירת עזים לחטאת וכפר
 ו עליו הכהן מחטאתו: ואם-לא
 תגיע ידו די שה והביא את-
 אשמו אשר חטא שתי תרים
 או-שני בני-יונה ליהוה אחד
 ח לחטאת ואחד לעלה: והביא
 אתם אל-הכהן והקריב את-
 אשר לחטאת ראשונה ומלך
 את-ראשו ממול ערפו ולא
 ט יבדיל: והזה מדם החטאת
 על-קיר המזבח והנשאר בדם
 ימצה אל-יסוד המזבח חטאת
 ו הוא: ואת-השני יעשה עלה
 כמשפט וכפר עליו הכהן
 מחטאתו אשר-חטא ונסלח
 לו:

שביעי יא ואם-לא תשיג ידו לשתי
 תרים או לשני בני-יונה והביא
 את-קרבנו אשר חטא עשירת
 האפה סלת לחטאת לא-ישים
 עליה שמן ולא-יתן עליה
 ב לבנה כי חטאת הוא: והביאה
 אל-הכהן וקמץ הכהן ממנה
 מלוא קמצו את-אזכרתה
 והקטיר המזבחה על אשי

ג יהוה חטאת הוא: וכפר עליו
 הכהן על-חטאתו אשר-חטא
 מאחת מאלה ונסלח לו והיתה
 לכהן כפנחה:

יד וידבר יהוה אל-משה
 טו לאמר: נפש כי-תמעל מעל
 וחטאה בשגגה מקדשי יהוה
 והביא את-אשמו ליהוה איל
 תמים מן-הצאן בערפה כסף-
 שקלים בשקל-הקדש לאשם:
 טז ואת אשר חטא מן-הקדש
 ישלם ואת-חמישתו יוסף
 עליו ונתן אתו לכהן והכהן
 יכפר עליו באיל האשם ונסלח
 לו:

יז ואם-נפש כי תחטא ועשתה
 אחת מכל-מצות יהוה אשר
 לא תעשינה ולא-ידע ואשם
 ח ונשא עונו: והביא איל תמים
 מן-הצאן בערפה לאשם אל-
 הכהן וכפר עליו הכהן על
 שגגתו אשר-שגג והוא לא-
 יט ידע ונסלח לו: אשם הוא אשם
 אשם ליהוה:

כ וידבר יהוה אל-משה לאמר:
 כא נפש כי תחטא ומעלה מעל
 ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון
 או-בתשומת יד או בגזל או

כה ביום אשמתו: ואת-אשמו
יביא ליהוה איל תמים מן-
הצאן בערפה לאשם אל-
כי הכהן: וכפר עליו הכהן לפני
יהוה ונסלח לו על-אחת מכל
אשר-יעשה לאשמה בה:

העֶשֶׂק אֲשֶׁר עֶשֶׂק אוֹ אֶת-
הַפְּקֹדוֹן אֲשֶׁר הַפְּקֹד אֹתוֹ אוֹ
מִפְטוּר כו אֶת-הָאֲבֹדָה אֲשֶׁר מִצָּא: אוֹ
מִכָּל אֲשֶׁר-יִשְׁבַּע עָלָיו לְשֹׁקֵד
וְשָׁלַם אֹתוֹ בְּרָאשׁוֹ וְחִמְשֹׁתָיו
יִסַּף עָלָיו לְאִשֶׁר הוּא לוֹ יִתְּנֶנּוּ

כב עֶשֶׂק אֶת-עֲמִיתוֹ: אוֹ-מִצָּא
אֲבֹדָה וְכַחֵשׁ בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל-
שֹׁקֵד עַל-אֶחָת מִכָּל אֲשֶׁר-
יַעֲשֶׂה הָאָדָם לְחֹטָא בְּהֵנָּה:
כג וְהָיָה כִּי-יִחְטָא וְאָשָׁם וְהָשִׁיב
אֶת-הַגֹּזְלָה אֲשֶׁר גָּזַל אוֹ אֶת-